

AKOS

AGENCIJA ZA KOMUNIKACIJSKA
OMREŽJA IN STORITVE
REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka: 0073-17/2017/10

Datum: 12. 2. 2018

Zadeva: Odgovori na pripombe, predloge in dopolnitve k predlogu Splošnega akta o spremljanju in nadzoru porabe podatkovnih storitev

Agencija za komunikacijska omrežja in storitve Republike Slovenije (v nadaljevanju: agencija) je na podlagi tretjega odstavka 132.a člena Zakon o elektronskih komunikacijah (Uradni list RS, št. 109/2012, 110/2013, 40/2014-ZIN-B, 54/2014 Odl.US: U-I-65/13-19, 81/2015 in 40/2017; v nadaljevanju: ZEKom-1) pripravila predlog Splošnega akta o spremljanju in nadzoru porabe podatkovnih storitev (v nadaljevanju: predlog splošnega akta). Na podlagi 204. člena ZEKom-1 je Agencija 19. 12. 2017 predlog splošnega akta objavila na svoji spletni strani¹ ter obenem pozvala zainteresirano javnost, naj do vključno 18. 1. 2018 poda svoje pripombe oziroma morebitne predloge in dopolnitve.

Agencija je do poteka roka prejela pripombe, predloge in dopolnitve družbe Telekom Slovenije d. d. (v nadaljevanju: Telekom Slovenije), družbe T-2 d. o. o. (v nadaljevanju: T-2), družbe Telemach d. o. o. (v nadaljevanju: Telemach) in družbe HoT mobil d. o. o. (v nadaljevanju: HoT mobil), po poteku roka pa še pripombe družbe A1 Slovenija d.d. (v nadaljevanju: A1 Slovenija), ter jih dne 23. 1. 2018 objavila na svoji spletni strani².

V nadaljevanju agencija povzema prejete pripombe, predloge in dopolnitve, ki jih je prejela do poteka roka (torej pripombe, predloge in dopolnitve Telekoma Slovenije, T-2, Telemacha in HoT mobila, ne pa tudi pripomb A1 Slovenija, ki jih je Agencija prejela po danem roku) ter objavlja odgovore nanje, vključno z obrazložitvijo, iz katere je razvidno, v kolikšnem obsegu so bili predlogi upoštevani oziroma razlogi, zakaj predlogi niso bili upoštevani.

Prejete pripombe, predlogi in dopolnitve z odgovori agencije:

T-2 je podal generalno pripombo, da je agencija s predlogom splošnega akta preseгла zakonsko

¹ <http://www.akos-rs.si/predlog-splosnega-akta-o-spremljanju-in-nadzoru-porabe-podatkovnih-storitev>

² <http://www.akos-rs.si/pripombe,-predlogi-in-dopolnitve-k-predlogu-splosnega-akta-o-spremljanju-in-nadzoru-porabe-podatkovnih-storitev>

pooblastilo. Kot navaja T-2, 132.a člen ZEKom-1 govori zgolj o obveščanju ob doseganju izbranih količinskih oziroma finančnih meja, ne pa tudi o izvajanju blokad. Poleg tega se navedeni člen po mnenju T-2 nanaša le na primere, ko naročnik storitve plačuje po porabi, ne pa tudi na primere, ko je v naročniški paket že vključena določena količina podatkovnega prometa.

Agencija je predlog splošnega akta pripravila na podlagi tretjega odstavka 132.a člena ZEKom-1, ki določa, da lahko agencija s splošnim aktom podrobneje uredi način izvajanja spremljanja in nadzora porabe podatkovnih storitev. Posledično je agencija po vzoru, ki ga je za storitev podatkovnega gostovanja v tujih omrežjih (tj. izven Republike Slovenije) že uvedla Uredba (EU) št. 531/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (kot spremenjena z Uredbo (EU) 2015/2120 Evropskega parlamenta in Sveta; v nadaljnjem besedilu: Uredba o gostovanju), ki je neposredno uporabljiva v slovenskem pravnem redu, pri predlogu splošnega akta in v njem določenih mehanizmov, smiselno sledila njenim določilom. To, da se po vzoru Uredbe o gostovanju končnim uporabnikom tudi v okviru domače porabe omogoča, da so seznanjeni s porabo, ki se nanaša na podatkovne storitve, oziroma da si lahko določijo finančno oziroma količinsko mejo, prek katere ne morejo iti brez dodatnega postopanja, je predvidel že zakonodajalec v obrazložitvi k 37. členu ZEKom-1C.

Vežano na pripombo T-2, da se 132.a člen ZEKom-1 nanaša le na primere, ko naročnik storitve plačuje po porabi, ne pa tudi na primere, ko je v naročniški paket že vključena določena količina podatkovnega prometa, agencija pojasnjuje, da temu predlog splošnega akta tudi sledi. Kot izhaja iz drugega odstavka 2. člena predloga splošnega akta, se splošni akt uporablja le, kadar se podatkovne storitve zaračunavajo po porabi. Ob tem pa ne gre prezreti dejstva, da gre lahko tudi pri paketih, ki že vključujejo določeno količino podatkovnega prometa, za zaračunavanje po porabi, in sicer v trenutku, ko uporabnik porabi zakupljeno količino in mu operater prične zaračunavati nadaljnji podatkovni promet. Agencija tako v omejitve porabe podatkovnega prometa znotraj zakupljenih količin ne posega (kot je razvidno iz 9. člena predloga splošnega akta, je urejeno le obveščanje uporabnikov, pri čemer pa je glede tega povzeta dosedanja praksa večine operaterjev). Ko uporabnik porabi zakupljene enote in se mu nadaljnji prenos podatkov prične zaračunavati po porabi, pa pridejo v poštev določila splošnega akta.

K predlogu 2. člena splošnega akta:

Po mnenju T-2 vključevanje tudi drugih komunikacijskih storitev v finančne oziroma količinske meje ni smiselno, saj naročnikom omejuje prosto uporabo storitev. Tega ne predvideva niti 132.a člen ZEKom-1.

Agencija pojasnjuje, da, kot izhaja iz prvega odstavka 2. člena v povezavi s četrtem odstavkom 5. člena predloga splošnega akta, je to, ali bo operater v mehanizmu meje porabe vključil tudi druge elektronske komunikacijske storitve, odločitev posameznega operaterja. Pregled trga je pokazal, da nekateri operaterji z namenom zaščite svojih uporabnikov pred visokim računom iz naslova porabe drugih storitev (npr. klicev, SMS sporočil) take omejitve prometa že izvajajo. Ker gre po oceni agencije za dobro prakso, je s predmetnim splošnim aktom ne namerava preprečiti. Agencija s tem nikakor ne

pričakuje, da bodo takšni praksi nekaterih operaterjev nujno sledili tudi drugi. Kot navedeno, gre zgolj za opcijo, ki se je lahko operaterji poslužijo. Odločitev o tem, ali bodo v mejo porabe vključili še kake druge storitve, je tako prepuščena operaterjem.

K predlogu drugega odstavka 2. člena splošnega akta Telekom Slovenije predlaga, naj agencija doda »in ne velja za predplačnike«. Enako Telekom Slovenije predlaga, da se tudi v predlogu četrtega odstavka 2. člena doda nov stavek »Ta splošni akt ne velja za predplačnike.«.

Agencija odgovarja, da se, kot izhaja iz tretje točke prvega odstavka 3. člena predloga splošnega akta, v smislu določil predloga splošnega akta kot podatkovne storitve štejejo tiste, kjer se poraba podatkovnih storitev zaračunava po porabi, na enoto. Ob smiselni razlagi navedenega to pomeni, da predlog splošnega akta velja tudi za predplačniške uporabnike, saj ti storitve plačujejo izključno po porabi (tj. glede na stanje dobroimetja). Agencija se strinja, da imajo predplačniški uporabniki pri uporabi storitev več kontrole nad porabo, kljub temu pa po mnenju agencije ZEKom-1 v 132a. členu ne predvideva razlikovanja med uporabniki, ki storitve plačujejo preko mesečnih računov (ti. post-paid uporabniki), in predplačniki. Dejstvo je namreč, da lahko tudi pri predplačniški uporabi podatkovnih storitev pride do pretiranega prenosa podatkov in s tem do neželenega odtegljaja dobroimetja (npr. če ima uporabnik dobroimetje, namenjeno uporabi v daljšem časovnem obdobju in je znesek dobroimetja posledično višji). V primeru, da bi bila uporaba splošnega akta za take uporabnike izključena, le-ti ne bi bili zaščiteni pred (pre)visokimi stroški. Temu pa se lahko izognemo ravno z implementacijo meje porabe.

Glede na ostale pripombe, ki jih je agencija prejela s strani drugih operaterjev, je treba ugotoviti, da je tovrsten način zaščite mogoč tudi za končne uporabnike predplačnike. Agencija zato predlogu Telekoma Slovenije ne more slediti.

Telemach je predlagal dopolnitev 2. člena predloga splošnega akta tako, da se iz obveznosti zagotavljanja spremljanja in nadzora izloči naročniške pakete, ki so namenjeni za komunikacijo med napravami (M2M).

Agencija se strinja s predlogom Telemacha, da bo (verjetno) potrebna ustrezna ureditev tudi za podatkovne storitve, ki potekajo samodejno med napravami (ti. M2M – machine to machine), vendar je urejanje tega področja v tem trenutku preuranjeno. Agencija bo spremljala tudi ta del nudenja podatkovnih storitev in po potrebi naknadno spremenila splošni akt. V tem trenutku pa operaterjem svetujemo, naj svoje uporabnike sami opozorijo na to, da si lahko primerno prilagodijo mejo porabe in s tem preprečijo morebitna tveganja nedelovanja IoT, do katerih bi prišlo zaradi omejitve podatkovnega prometa.

K predlogu 5. člena splošnega akta:

T-2 je izpostavil, da je potrebno določiti, da lahko operater sam izbira, ali bo naročnikom omogočil ali količinske ali finančne meje ali oboje.

Agencija razume izraženo stališče, vendar pri tem ne more mimo jasne določbe prvega odstavka 132. člena ZEKom-1, ki določa, da mora operater zagotoviti možnost, da naročnik brezplačno določi količinsko oziroma finančno mejo porabe. Tega, da bi lahko operater sam izbiral, katero mejo porabe (tj. količinsko ali finančno) bo ponudil naročniku, zakon ne omogoča. Posledično agencija predlogu T-2 ne more slediti. Se pa agencija strinja, da iz splošnega akta nikjer ne izhaja obveznost operaterja, da naročniku omogoči obe meji hkrati. Naročnik tako lahko izbira med količinsko ali finančno mejo in eno od teh mej mu je operater dolžan zagotoviti.

HoT mobil je pozval agencijo k spremembi prvega odstavka 5. člena predloga splošnega akta na način, da količinska ali finančna meja velja v obračunskem obdobju ali koledarskem mesecu.

Na podlagi podanega predloga s strani HoT mobil bo agencija prvi odstavek 5. člena splošnega akta spremenila, tako da se bo ta po novem glasil: **»Meja porabe se določi količinsko (količinska meja) ali finančno (finančna meja) in velja za porabo v obračunskem obdobju ali v koledarskem mesecu.«**. Ni namreč videti utemeljenih razlogov, da operaterji glede na svoj model zagotavljanja storitev meje porabe ne bi vezali na koledarski mesec namesto na obračunsko obdobje. Vsekakor pa je pri tem bistveno, da operater uporabnika v pogodbi ali splošnih pogojih jasno seznanj s tem, na kakšen način je meja porabe določena (tj. ali velja za obračunsko obdobje ali za koledarski mesec). Ob tem agencija operaterje, ki bodo mejo porabe vezali na koledarski mesec (in ne na obračunsko obdobje) opozarja, naj svoje uporabnike na jasn in transparenten način seznanijo, kaj za uporabo storitev in s tem povezane stroške pomeni razlikovanje med obračunskim obdobjem in obdobjem koledarskega meseca (npr. v primeru predplačniških uporabnikov, da se ne glede na datum polnjenja dobroimetja meja porabe gleda v koledarskem mesecu in ne v obdobju veljavnosti naloženega dobroimetja). Operaterji naj zato uporabnike z jasn in nedvoumnim zapisom v splošnih pogojih seznanijo, da se - ne glede na obdobje, v katerem lahko koristijo storitve - za spremljanje meje porabe upošteva izključno obdobje koledarskega meseca. Poleg tega morajo biti uporabniki v obvestilih o doseženi meji porabe izrecno seznanjeni, da se dosežena meja porabe nanaša na obdobje koledarskega meseca (tako, da bo povprečnemu uporabniku jasno, da s pričetkom novega koledarskega meseca meja porabe 20,00 EUR z DDV začne teči znova). Vsekakor pa bo agencija spremljala izvrševanje meje porabe v praksi in po potrebi v tem delu naknadno spremenila splošni akt na način, da bo meja porabe izključno vezana na obračunsko obdobje.

Glede drugega odstavka 5. člena predloga splošnega akta je Telemach izpostavil, da je po njegovem mnenju bistveno, da se meja porabe, ki jo naročnik lahko določi sam, izrazi v razumnih korakih oziroma vrednostih na način, da je najmanjša vrednost zaokrožena na najmanj 1,00 EUR, v nadaljevanju pa določena npr. z zaporedjem 5, 10, 30, 50, 100, 200 EUR ali podredno vsaj z večkratnikom števila 5.

T-2 je predlagal, naj se v izogib določanju katerihkoli finančnih oziroma količinskih meja sistem toliko poenostavi, da se določi nekaj količinskih oziroma finančnih razredov, med katerimi lahko naročnik ob določanju finančne oziroma količinske meje porabe izbira.

Glede pripomb Telemacha in T-2 agencija pojasnjuje, da predlog splošnega akta, kot že pojasnjeno, v celoti sledi določilom Uredbe o gostovanju, ki pa morebitnih omejitev glede zneskovnega načina določanja meje porabe s strani naročnikov ne predvideva. Namen splošnega akta je bil, da bodo (tudi zaradi lažje in cenejše implementacije) mehanizmi za spremljanje in nadzor porabe podatkovnih storitev v Republiki Sloveniji čim bolj poenoteni z mehanizmi, ki na podlagi Uredbe o gostovanju že veljajo za uporabo podatkovnih storitev v gostovanju v EU in v tujini. S tem je agencija želela olajšati delo operaterjem z vidika tehničnega prilagajanja določilom splošnega akta. Operaterji naj to, kar že izvajajo v primeru, ko njihovi naročniki gostujejo v EU in v tujini, aplicirajo na uporabo storitev v Republiki Sloveniji.

Telekom Slovenije predlaga, naj agencija črta šesti odstavek in namesto obstoječega zapisa zapiše: »Naročnik se lahko odloči in si spremeni mejo porabe znotraj obračunskega obdobja. Ob dosegu nastavljene meje se prenos podatkov ustavi na način, opisan v 8. členu in naročnik je o ustitvi obveščen v skladu z določilom člena 7. Naročnik nima možnosti deaktivirati blokade prenosa podatkov. Naročniku je za ponovno aktivacijo prenosa podatkov na voljo sprememba meje porabe in operater lahko naročniku ponudi tudi dodatni zakup za prenos podatkov, ki mu omogoči nadaljnjo uporabo storitve prenosa podatkov v domačem mobilnem omrežju.«

Kot pojasnjeno v obrazložitvi k predlogu splošnega akta, so mehanizmi, ki jih morajo operaterji brezplačno zagotoviti z namenom spremljanja in nadzora porabe podatkovnih storitev v primeru uporabe na območju Republike Slovenije, povzeti po mehanizmu Uredbe o gostovanju. To, da lahko uporabnik kadarkoli vklopi oziroma izklopi mejo porabe in da se mora ta sprememba opraviti v enem delovnem dnevu od podane zahteve, določa osmi pododstavek tretjega odstavka 15. člena Uredbe o gostovanju. Na podlagi navedenega tako agencija ne more slediti predlogu Telekoma Slovenije. Smiselno na zgoraj navedeno pojasnjujemo še, da če si npr. uporabnik kot mejo porabe izbere neomejen znesek, se v tem primeru šteje, da meja porabe ni vklopljena (saj jo je nemogoče doseči).

Telekom Slovenije predlaga, naj agencija v sedmem odstavku besedilo v oklepaju »ne pa tudi onemogočiti nadaljnjega podatkovnega prometa« zamenja z besedilom »in pa tudi onemogočiti nadaljnji podatkovni promet«.

Po mnenju agencije je z namenom večje zaščite končnih uporabnikov bistveno, da je uporabnik, ki izklopi mejo porabe, kljub temu obveščen o doseženi meji, s čimer ima zagotovljen večji nadzor nad porabo podatkovnih storitev. Uporabnika, ki bi enkrat zaradi potrebe po večji količini podatkov izkloplil mejo porabe, nato pa bi jo pozabil vklopiti nazaj, SMS sporočilo o tem, da je dosežena (sicer izklopljena) meja porabe, opomni na možnost, ki jo ima z namenom preprečevanja neželenih stroškov (tj. da si lahko nazaj brezplačno vklopi mejo porabe).

Telekom Slovenije predlaga, naj agencija v osmem odstavku besedilo »spremeni ali izklopi oziroma ponovno vklopi mejo porabe« nadomesti z besedilom »spremeni mejo porabe ali izklopi oziroma ponovno vklopi storitev spremljanja meje porabe«.

Na podlagi vsega zgoraj navedenega agencija ne more slediti predlogu spremembe osmega odstavka 5. člena predloga splošnega akta, saj je ključno, da si uporabnik lahko tudi izklopi in ne samo spremeni mejo porabe.

Glede možnosti spreminjanja finančnih oziroma količinskih meja je T-2 predlagal, naj se spreminjanje le-teh na zahtevo naročnika omeji na enkrat oziroma največ dvakrat mesečno.

V zvezi s tem agencija pojasnjuje, da splošni akt nikjer ne omejuje kolikokrat mora operater naročniku omogočiti spremembo meje porabe v obračunskem obdobju, kar pomeni, da lahko navedeno operaterji uredijo v svojih splošnih pogojih.

K predlogu 6. člena splošnega akta:

HoT mobil je seznanil agencijo, da je zaradi načina ponudbe storitev v prvem odstavku predlagan način obveščanja uporabnika, ki uporablja izključno podatkovne storitve, za HoT mobil neizvedljiv. HoT mobil zato predlaga agenciji, naj prvi odstavek spremeni oziroma dopolni v smislu, da je omogočeno tudi obveščanje preko elektronske pošte.

Glede na podan predlog HoT mobil bo agencija spremenila besedilo prvega odstavka 6. člena, tako da bosta po novem namesto prvega odstavka oblikovana dva odstavka, ki se bosta glasila:

»(1) Uporabnika, katerega poraba bo dosegla mejo porabe, mora operater nemudoma obvestiti prek SMS sporočila na njegovo telefonsko številko.

(2) Če gre za storitev mobilnega interneta, mora operater uporabnika obvestiti vsaj na enega od naslednjih načinov:

- **prek SMS sporočila na kontaktno številko, ki jo v naročniški pogodbi navede naročnik,**
- **prek pojavnega okna,**
- **prek elektronskega sporočila, v kolikor operater razpolaga z elektronskim naslovom uporabnika.«.**

Po mnenju HoT mobil je smiselna tudi ustrezna prilagoditev drugega odstavka 6. člena predloga splošnega akta, ki naj zajema bolj splošno dikcijo ter pri tem upošteva predplačniške sisteme in njihove specifične. HoT mobil je tako predlagal spremembo drugega odstavka na način: »Ne glede na določbo prejšnjega odstavka, se lahko operater in uporabnik dogovorita tudi za drugačen način obveščanja.«.

Upošteva se zgoraj navedeno spremembo bo prejšnji drugi odstavek postal tretji odstavek in se bo glasil: **»Ne glede na določbi prejšnjih dveh odstavkov se lahko operater in uporabnik oziroma naročnik ob sklenitvi pogodbe dogovorita tudi za drugačen način obveščanja, ki ga mora naročnik potrditi.«.**

Dalje je HoT mobil izpostavil tudi morebitno zmedo, ki bi lahko nastala pri implementaciji tretjega odstavka, in predlagal, da se tretji odstavek 6. člena predloga splošnega akta izbriše oziroma naj bodo določene izjeme za predplačniške ponudbe.

V zvezi s tem agencija pojasnjuje, da v kolikor med naročnikom in operaterjem ne obstaja dogovor o tem, da mora operater o meji porabe obveščati naročnika, če ta ni hkrati uporabnik, potem naveden zapis v predlogu splošnega akta ni zavezujoč. Pogoj je namreč dogovor med naročnikom in operaterjem o tem, da bo operater obveščal tako uporabnika kot naročnika. Če pogoj ni izpolnjen, potem seveda ne velja niti obveznost, vezana na ta pogoj.

K predlogu 8. člena splošnega akta:

Telekom Slovenije predlaga, naj agencija na koncu prvega stavka tretjega odstavka doda besedilo »in sicer s spremembo meje porabe ali opravljenim dodatnim zakupom za prenos podatkov«.

Glede na zapis drugega stavka tretjega odstavka predlagana dopolnitev ni smiselna, saj je za nadaljevanje prenosa podatkov po doseženi meji porabe ključno to, da uporabnik zavestno potrди, da želi nadaljevati z uporabo storitve. Ko je enkrat v obračunskem oziroma mesečnem obdobju meja porabe dosežena, je uporabnik sredi tega obdobja ne more spremeniti zgolj z namenom nadaljevanja prenosa podatkov v dotičnem obračunskem obdobju. Sprememba meje porabe namreč vpliva na porabo v naslednjih mesecih in je nemogoča zahteva, da lahko uporabnik nadaljuje s podatkovnim prometom, samo če spremeni (tj. dvigne) mejo porabe oziroma z dodatnim zakupom prenosa podatkov. Dejstvo je, da so ti dodatni zakupi lahko zneskovno bistveno višji, kot bi uporabnik po doseženi meji porabe še želel porabiti.

Operater pa seveda lahko uporabniku v sporočilu o doseženi meji porabe, s katerim ga seznanj, da je izvedena blokada podatkovnega prometa, ponudi možnost, da nadaljnjo uporabo storitev potrди z dodatnim zakupom prenosa podatkov. V tem primeru se lahko odgovor uporabnika v obliki določene ključne besede, ki jo operater omogoča za dodaten zakup prenosa podatkov, šteje kot izrecna potrditev nadaljnje uporabe podatkovnih storitev. Ne sme pa to biti edina možnost, s katero lahko uporabnik potrди nadaljnjo uporabo podatkovnih storitev.

V izogib morebitnim nejasnostim bo agencija v 8. člen dodala nov odstavek, ki se bo glasil: **»Za potrditev nadaljnje uporabe storitev se šteje tudi opravljen dodaten zakup določene količine za prenos podatkov, če je tako dogovorjeno med naročnikom in operaterjem in je uporabnik na jasnem ter nedvoumen način opozorjen na posledice tovrstnega zakupa.«.**

K predlogu 11. člena predloga splošnega akta:

Vezano na tretji odstavek 11. člena predloga splošnega akta, je Telemach pozval agencijo, naj operaterjem ne nalaga dodatne obveznosti objave vsebin iz prvega odstavka v splošnih pogojih, saj že obstoječa obvezna vsebina naročniške pogodbe predstavlja izredno obsežen korpus besedila, ki ne

glede na prizadevanja po oblikovanju čim bolj sporočilno učinkovitih in hkrati pravno ustreznih besedil, skrajno otežuje razumevanje pravic in obveznosti strank v pogodbenem razmerju z nekim razumnim naporom.

Agencija razume stališče Telemacha, ob tem pa dodaja, da so splošni pogoji del pogodbenega razmerja in naročniki (po vedenju agencije) ob podpisu naročniške pogodbe izrecno potrdijo, da so seznanjeni z vsebino splošnih pogojev. V kolikor bi operaterji želeli informacije o spremljanju in nadzoru porabe podatkovnih storitev zagotoviti na drug način, tj. z drugimi pogoji, ki bi bili del pogodbenega razmerja, potem bi morali te pogoje izrecno navesti v naročniški pogodbi kot sestavni del pogodbenega razmerja in izkazati, da so bile te informacije naročniku dostopne ter da je bil nanje izrecno opozorjen. Pri tem agencija apelira na vse operaterje, da ne samo, da zahtevane informacije ustrezno vnesejo v splošne pogoje, ampak naj jih tudi aktivno ponujajo svojim naročnikom (tj. da jih tudi tekom trajanja pogodbenega razmerja opozarjajo na mehanizme, ki so jim na razpolago za spremljanje in nadzor porabe podatkovnih storitev).

Predlogu Telekoma Slovenije, naj agencija pred sprejemom in objavo predmetnega splošnega akta izvede posvet z operaterji glede njegove implementacije, agencija ne more slediti, saj je bil posvet z operaterji že izveden pred pripravo predloga splošnega akta. V kolikor bi bil za to izkazan interes na strani operaterjev, pa lahko agencija organizira posvet v okviru štirimesečnega vakacijskega roka za implementacijo splošnega akta.